

Michael

občasník farnosti Staré Město - č.19 - duben 2003

Chvěje se strom.

Prořídrou hlavou potřásá,

uzlovité ruce natahuje,

trouchnivějícíma nohama

podupává.

Umírá strom.

Starou hlavu sklání,

rukama se země dotýká,

nohama se křečovitě

drží.

Zemřel strom.

Znetvořená hlava roztříštěna,

ruce sekerami usekány,

nohy ostrá pila

přeřízla.

Proč jste mne zahubili?

Já dobro jenom činil.

Proč jste mne usmrtili?

Ač mrtev, žiji dál.

Stanislav Batůšek (3. 4. 1983)

Naše Emauzy

Německý básník B.Brecht napsal ve svých mladých letech báseň, v níž se zamýšlí nad událostí v Emauzích:

Šli sklonění a těžce v dohasínajícím světle.

Cizí muž šel s nimi. Nepoznali ho.

Byli smutní, protože Ježíš zemřel.

Ale jeden z nich řekl: „Je to zvláštní.

Zemřel sám pro sebe. A zemřel bez smyslu a zisku,

že ani mně se nechce žít, protože jsem opuštěný.“

Smutný rozhovor nastal.

A jeden se zadíval přes pole klasů a cítil, že ho pálí oči.

A řekl: „Je zvláštní, že existují ti, kteří dokáží zemřít za lidi!“

A cítil v sobě údiv (když uvažoval dále):

„A že existují věci, za které je možné zemřít.“

Byl to mladý člověk. Sešeřilo se.

Nebe bylo tmavé. Vítr foukal. Žito dozrávalo.

Šli sklonění a těžce v pomalu končícím dni.

Cizí muž šel s nimi. Nepoznali ho.

V básni B.Brecht opouští putující. Oni, smutní jdou dále. Ani slova o tom, že jednou přijdou k cíli a poznají cizího muže. Ale evangelium vypráví, že tento cizí muž jde s nimi, osloví je, zeptá se jich. A dává odpověď. Nenechává je osamocené v jejich smutku. Vzpomínají, jak je hrálo u srdce, tak jako když se svíčka rozhořívá, pomalu, potom si člověk sedne a oheň hoří... Je to čas, vyslechnout přátele, je to čas, když člověk smí vyprávět, je to čas být zde. „Zůstaň s námi“ se stává heslem toho večera, prvního dne v týdnu – tak tento týden začíná. Naléhají, a on zůstane, ba dokonce – jak často tomu tak bylo – se stává otcem domu a vysloví modlitbu u stolu, láme a rozdává chléb. I otevírají se jim oči a poznají ho, z cizího muže se stává známý přítel, Mistr a Pán. Učedníkům je jasné: Nezemřel sám za sebe. Ježíš zemřel za nás. Jak to říkal při Poslední večeři: „Za vás a za mnohé, za všechny.“ Ježíš už dávno opustil hrob, jde s námi časem. Malíř Rembrandt na událostech v Emauzích pochopil, že

k opravdové víře vede dlouhá cesta. Sám to namaloval ve svých dílech. Emauzy byly pro Rembrandta trvalým symbolem, snad se cítil jako jeden z nich, cestou do Emauz, chmurnými časy, když zažil ve vlastní rodině smrt a musel bojovat s otázkou PROČ? Roku 1629 maloval mladý Rembrandt toho „cizího muže“ u stolu, jak láme chléb a v očích svých hostitelů vrůstá do nádhery Zmrtvýchvstalého zářícího jasným světlem. O 32 let později maluje Rembrandt známý drážďanský obraz Emauzy. Světlo je matné a mírné, tajemné a tiché a před zlatým pozadím sedí Kristus. Láme chléb, učedníci jsou k němu nakloněni: intimní atmosféra jako vždycky, když jsme spolu při lámání chleba a on je neviditelný, náš hostitel, náš pramen světla. „Zůstaň s námi!“ Chceme to i my společně vzít do úst a nechat mluvit naše srdce jako ti, kteří ho pomalu poznávají na své cestě, především tam, kde vidíme už jenom cestu útěku, když je toho na nás moc, když se mnohé rozbíjí a doléhá, když se zdá, že už není naděje a nikdo nechce jít s námi. On je ten, který vidí dále a dává i sílu a světlo.

Musíme tuto velikonoční zvěst vzít vážněji než dosud. Do všedních dnů po velikonočních a poznávat Pána v modlitbě a při lámání chleba.

*Srdce otevřená pro Boží lásku,
která se uskutečnila o Velikonocích*

přeje otec Miroslav Suchomel

Uvedení do svatého týdne

ZELENÝ ČTVRTEK - 17. DUBNA 2003

Dopoledne v 9.30 hodin je jediná mše svatá v katedrále v Olomouci. Slouží ji otec arcibiskup Jan GRAUBNER se svými kněžími, kteří při ní obnovují své kněžské závazky. Při této bohoslužbě se světi posvátné oleje, které se používají ke křtu, biřmování, svěcení a pomazání nemocných. Jistě by bylo vhodné, kdyby i z našich farností doprovodili zástupci svého duchovního otce do Olomouce.

VEČERNÍ MŠE SVATÁ NA PAMÁTKU POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ

- I. Ustanovení eucharistie** (ustanovení mše svaté),
- II. Ustanovení svátosti kněžství,**
- III. Nové přikázání** (pokorná služba až do krajnosti – umývání nohou apoštolům)

Je to den smíření. Dříve se právě tento den vraceli veřejní hříšníci do Církve. Dnes večer už nemá být nikdo nesmířen s Bohem. Celá farní obec jde ke stolu Páně. V kostele je prázdný svatostánek - symbol opuštěného Jeruzaléma. Ježíš odchází na Olivovou horu. Při slavnostní liturgii při Gloria se naposledy rozezvučí zvony. I. čtení: Ex 12,1-8.11-14, II. čtení: 1 Kor 11,23-26, evangelium: Jan 13, 1-15. Po homilii (kázání) si připomeneme Ježíšův odkaz církvi v novém přikázání služby až do krajnosti. Kněz vybraným mužům farní obce umývá nohy, podle Ježíšova příkladu, proměňuje chléb a víno. Nejenom dnes, ale stále má žít Krista v kněžství, v eucharistii, ve službě. Po mši svaté se koná eucharistický průvod. Celá farnost doprovází Ježíše do Getsemanské zahrady. Hodinovou adoraci v

Getsemanech by mělo prožít celé společenství. Obnaží se obětní stůl - symbol opuštěnosti a vydanosti Ježíše Krista. Odnesou se nebo zahalí všechny kříže. Odstraní se svččená voda a nalije se až na Bílou sobotu z nového Křestního pramene. Možnost noční adorace v Getsemanské zahradě je od 20.00 hod. do 06.00 hodin.

BOHOSLUŽBY V 18.00 HODIN

VELKÝ PÁTEK - 18. DUBNA 2003

Den pokání a přísného postu. Červená barva, znamená Kristova vítězného utrpení, barva mučedníků a Ducha svatého, v jehož moci se toto vítězství utrpení uskutečňuje. Úvodní prostrace - symbol ponížení člověka pocházejícího ze země. Také znamená zármutek a bolest Církve. Ježíš dobrovolně a odhodlaně jde vstříc své oběti. Ježíš zcela vědomě naplňoval proroctví, na den a na hodinu. Na Květnou neděli kupovali Židé velikonočního beránka. Čtrnáctého dne měsíce Nisanu je velikonoční večere a v pátek Ježíš umírá právě v hodinu, kdy se tento velikonoční beránek zabíjel.

I. Bohoslužba slova, II. Uctívání kříže, III. Svaté přijímání

I. Bohoslužba slova: 1.čtení: Iz 52,13-53,12, 2.čtení: Žid 4,14-16,5,7-9, pašije: Jan 18,1-19,42

Přímluvy jsou za všechny potřeby Církve. Představují všeobecnou moc Kristova umučení, dopad na celý svět, na celé stvoření. Ježíš zemřel za celý svět, proto přímluvy jsou za všechny.

II. Obřad uctívání Kříže

Popravčí nástroj se stává znamením vítězství, radostné zvěsti, že Kristus smířil svět s Otcem. Co to znamená - ve svém vlastním životě vztyčit Kříž?

Kněz postupně odhaluje kříž a volá: "Hle, Kříž, na kterém umřel Spasitel světa". Lid odpovídá: "KLANÍME SE TI, PANE JEŽÍŠI KRISTE A DĚKUJEME TI" (a všichni na chvíli pokleknou). Po třetím zvolání a odpovědi, věřící přistupují ke Kříži a jednoduchým pokleknutím jej uctí.

III. Svaté přijímání

Eucharistie je přinesena z bočního oltáře, byla proměněna včera i pro dnešní obřady. Není požehnání, jen modlitba na závěr. Všichni se v tichosti rozejdou. Možnost noční adorace v kapli sv. Jana Křtitele je od 20.00 hodin do 06.00 hodin. (pozn. Na Velký pátek začíná nověna k Božím milosrdenství)

OBŘADY V NAŠÍ FARNOSTI – 18.00 HODIN

BÍLÁ SOBOTA - 19. DUBNA 2003

Církev trvá na modlitbách u Kristova hrobu a uvažuje o jeho umučení a smrti. Neslaví se žádná liturgie.

Kaple sv. Jana Křtitele je otevřena od 9.00 do 18.00 hodin k adoraci u Božího hrobu. V kostele se v 9.00 hodin konají obřady katechumenátu: obřad „Jména“ a „Efatha“. Finanční prostředky vybrané při adoraci v Getsemanské zahradě a u Božího hrobu jsou určeny na opravy katolických chrámů ve Svaté Zemi.

VELIKONOČNÍ VIGILIE - 19. DUBNA 2003

Obřady dostávají velikonoční obsah. Kristus vyšel ze zapečetěného hrobu k obnovenému životu. Žehnání ohně je mimo chrám, protože hrob je mimo hradby Jeruzaléma. Velikonoční svíce - paškál - tj. Kristus. Pět zrn - tj. pět Ježíšových ran. Symbol Zmrtvýchvstáního

I. Slavnost velikonoční svíce, II. Bohoslužba slova, III. Obnova křestního slibu, IV. Bohoslužba oběti

I. Slavnost velikonoční svíce

- a) požehnání ohně
- b) uvedení do symbolů paškálu
- c) zapálení velikonoční svíce a průvod, ve kterém kněz třikrát zvolá: "SVĚTLO KRISTOVO" a věřící odpovídají: "SLÁVA TOBĚ, PANE"
- d) po druhém zvolání se roznáší světlo od Vzkříšeného Krista, tj. paškálu, všem věřícím. Symbolika šíření víry, světla Kristovy pravdy.
- e) Exultet - chvalozpěv na Krista: zpívá kněz a všichni přítom stojí a drží v rukou rozsvícené svíce.

II. Bohoslužba slova

Po chvalozpěvu Exultet všichni usednou a zhasnou svíčky.

- a) čte se několik čtení ze Starého zákona. Po každém čtení je žalm. Po žalmu všichni vstanou a kněz se modlí modlitbu.
- b) po posledním čtení, žalmu a modlitbě se rozsvítí svíce na oltáři a začne Sláva na výsostech Bohu. Vyzvánějí zvony, následuje modlitba.
- c) Čtení z Nového zákona: Řím 6,3-11
- d) Všichni vstanou a na znamení Kristova zmrtvýchvstání zazpívají ALELUJA
- e) Následuje evangelium: Mk 16,1-7
- f) Homilie

III. Křestní bohoslužba - znovuzrození ve křtu

a) Litanie ke všem svatým

b) Svěcení vody - kněz nakonec ponoří paškál do vody. Zmrtvýchvstalý sám posvěcuje tuto vodu a ve chvíli, kdy kněz paškál vytáhne z vody, dokončí modlitbu a lid zvolá: PRAMENY, VELEBTE PÁNA, CHVALTE A OSLAVUJTE HO NAVĚKY!

c) Křestní bohoslužba – naše katechumenky se odříkají zlého a vyznávají víru

c) Po křtu akolyté roznesou opět světlo všemu lidu. Každý si zapálí svíci, protože bude vlastní obnova křestního slibu, na kterou jsme se připravovali celý půst.

d) Obnova křestního vyznání: Na první tři otázky odpovídáme "ANO". Tedy umíráme starému člověku, tj. zříkáme se zla ve svém životě. Na další tři odpovídáme "VĚŘÍM". Zřetelně, každý za sebe vyznává svou lásku, svůj vztah ke Kristu.

e) Na znamení obnovy kropí kněz lid svěcenou vodou. Zpíváme píseň č. 511 "Viděl jsem pramen vody". Následují přímlyvy s odpovědí "Kyrie, Kyrie, eleison"

IV. Slavení eucharistie - bohoslužba oběti

Svaté přijímání je podáváno podobojí způsobou. Všechen lid se radostně účastní hostiny se Zmrtvýchvstalým. Eucharistie - oslava vzkříšení - trvá osm dní. Při "JDĚTE VE JMÉNU PÁNĚ, ALELUJA, ALELUJA", odpovídáme "BOHU DÍKY, ALELUJA, ALELUJA"!

OBŘADY VZKŘÍŠENÍ ZAČNOU U KŘÍŽE V NOVÉ ČÁSTI HŘBITOVA VE 20.00 HODIN

Katechumenát

Nebo-li křesťanské zasvěcení (iniciace) těch, kteří už přijali počáteční zvěst o živém Bohu a mají první základy víry v Krista Spasitele, existoval v církvi od 2.a 3.století. Ti, kteří mají v úmyslu stát se křesťany, prožijí v určité životní situaci své obrácení. Doba katechumenátu uvádí na cestu, kterou člověk bude žít po celý život. Cílem katechumenátu je naučit nově příchozí žít po celý život dynamiku evangelia. Církev rozděluje zasvěcení katechumenů do tří velkých liturgických etap a do čtyř období vnitřního hledání a zrání. I.Období, kdy uchazeč projevil touhu a dal se poučit končí I.liturgickou etapou (vstupem do katechumenátu – obvykle na začátku adventní doby). Uchazeč prochází II.obdobím – dobou katecheze a křesťanské formace v církvi. Toto období končí II.liturgickou etapou (Zařazením mezi čekatele křtu – „vyvolením“ – obvykle na začátku postní doby). Po celou dobu postní trvá III.období očistování a osvěcování. Směřuje k očistě srdce i mysli zpytováním svědomí a pokání. Toho se dosahuje zvláštními obřady „skrutinii“ o 3., 4., 5.postní neděli. Skrutinia mají dvojitý účel: odhalit, co je v srdcích vyvolených slabé, nemocné a nepravé, aby se to mohlo uzdravit a posílit, co je ušlechtilé, silné a svaté. Skrutinia jsou zaměřena k osvobození od hříchu a ďábla a posilují v Kristu. Toto období končí III.liturgickou etapou – přijetím svátostí křesťanského zasvěcení: křtu a eucharistie. Katechumeni jsou přivtělováni k Božímu lidu a jsou uvedeni Duchem svatým do času naplňování daných zaslíbení. Svátosti se udělují o velikonoční noci. Katechumeni potom v komunitě farnosti pokračují IV.obdobím – dobou mystagogie: účastní se na eucharistii, velikonoční tajemství stále více

přenášejí do svého života. Mají nové srdce, důvěrněji zakoušejí radostnou zvěst a zakoušejí jak dobrý je Pán.

V naší farnosti jsme se už při obřadech katechumenátu seznámili s našimi katechumenkami: Světlanou Berkovou a Blankou Jagošovou. Jejich svědectví jsme slyšeli o 3.neděli postní (při prvních skrutičních).

Světlana Berková:

Stalo se to minulý rok v červnu. Onemocněla jsem poměrně vzácnou chorobou, která postihuje všechny svaly v těle. Lékaři mně řekli, že musím do nemocnice, budou-li mě operovat, mám naději na uzdravení. Byla jsem v šoku, představa dlouhých týdnů v nemocnici se mi nelíbila a kromě toho jsem měla jet na své první závody v tanci. Můj zdravotní stav se ale zhoršil na tolik, že jsem byla vděčná za každou pomoc. Dostala jsem léky a čekala několik měsíců na operaci. Teď už mám po ní a můj zdravotní stav se pomalu lepší. Do dvou let bych mohla být úplně bez léků. Když se podívám zpět, připadá mi to jako zázrak, že už mohu dělat všechno sama: chodit, jíst, oblékat se atd. Ještě před třiceti lety bylo toto onemocnění smrtelné. V době, kdy jsem ležela v nemocnici, byla kolem mě spousta dobrých lidí. A také Marta, moje budoucí kmotra, která mi tenkrát (na začátku nemoci) v květnu vložila do rukou růženec a naučila mně modlit se ho a také mi dala Nový Zákon. A mluvila o své zkušenosti víry a modlitby. Netušila jsem, jak mi toto do budoucna pomůže. Nyní vím, že to bylo takové, jako setkání Ježíše se samaritánkou. Bůh je pro mne, jako pramen živé vody.

Blanka Jagošová:

Mé první setkání s Bohem proběhlo už před mnoha lety na střední škole, kde součástí mého internátu v Brně byl i kostel. Každý den jsem kolem něho chodila a jednoho dne, ani nevím proč, jsem tam zavítala, když byla mše svatá. Kněz velmi pěkně kázal a já se začala zamýšlet nad tím, co říká a chodit na mše svaté pravidelně. Poté jsem se setkala se svým nyní již manželem, který je věřící a který mě postupně zasvěcoval do tajemství víry. Od té doby uplynulo již osm let. Těžko říci, zda mi dal Ježíš napít živé vody již tenkrát, nebo až teď, kdy jsem dospěla k rozhodnutí, že k němu chci taky patřit.

Dopis

Vážení spoluobčané, milí přátelé našeho města, upřímně Vás zdravím a přeji vše dobré. Rád bych se s Vámi setkal osobně. Jelikož to není možné, přijměte, prosím, tento dopis z rukou mých spolupracovníků a přátel jako dopis můj i jejich. Většinou už asi všichni víte, že 5.srpna 2002 byla v našem městě slavnostním výkopem započata výstavba nového farního kostela Svatého Ducha, který navazuje na historické základy kostela – Památníku Velké Moravy. Velkomoravský kostel Na Valách byl svého času jedna z dominantních staveb, jako bohoslužebný objekt i centrum duchovního života. I chrám, který stavíme, bude dominantou náměstí na Dvorku, vyjadřující významné sepětí více jak 1 100 leté historie se současností. Určitě máme své město rádi a proto jistě chceme, aby se rozvíjelo jak po hmotné, tak i duchovní stránce. Míst k duchovním setkáním, jejichž potřebu snad pociťuje každý z nás – někdy více, někdy občas, je málo. Stávající kostel sv.Michaela nemá potřebnou kapacitu míst k sezení vzhledem k počtu věřících i obyvatel Starého Města. Tuto skutečnost pochopili

naši předkové a již v roce 1907 usilovali o postavení nového kostela. Vlivem nepříznivých historických událostí minulého století se podařilo farnímu společenství až začátkem 90.let 20 století prosadit tuto myšlenku. V roce 2000 bylo vydáno územní rozhodnutí a 14.února 2002 také stavební povolení ke stavbě. V kostele sv. Michaela máte možnost si prohlédnout fotografie makety budoucího chrámu. Stavba kostela není jednoduchou záležitostí. Neslouží jen potřebám věřících, ale je presentační a významnou stavbou města. Ve Starém Městě bude kostel důstojný, potvrzující více než tisíciletou existenci města. Nový kostel bude dokladem úcty, vděčnosti a nejhodnější upomínkou odkazu našich předků a díla sv. Cyrila a Metoděje. Stavba je zatím financována z darů věřících při pravidelných sbírkách v kostele sv.Michaela a ze soukromých darů. V loňském roce (2002) jsme vydali na nepřímých nákladech souvisejících se stavbou 1 170 034,- Kč a na přímé stavební náklady 5 559 048,- Kč, dohromady 6 729 082,- Kč. Vážíme si obětavosti farníků – občanů našeho města, kteří přispívají na toto dílo. Zatím jsou hotova dvě železobetonová podzemní podlaží. Je připraveno 140 železobetonových pilot hloubkového založení, na nichž bychom v letošním roce chtěli pokračovat základovým roštem celé stavby. Také i Vy, milí spoluobčané, můžete přispět ke zdárnému pokračování stavby. Proto se na Vás obracíme se zdvořilou prosbou o finanční příspěvek. Navštíví Vás farníci, kteří budou mít doklady o věrohodnosti této akce a pokladničku. Lze přispět i prostřednictvím složenky, která Vám bude vydána. Potřebné potvrzení o daru Vám na požádání vystavíme. Upřímně Vám jménem Římskokatolické farnosti Staré Město děkuji za Váš dar a také za to, že se i tímto způsobem chcete podílet na realizaci historicky ojedinělé skutečnosti – stavbě chrámu, který bude sloužit nám a jistě i mnoha generacím v budoucnosti.

„Pán Bůh zaplať a Bůh Vám i Vaším rodinám žehnej!“

P.Mgr.Miroslav Suchomel,

duchovní otec farnosti

P. S. Tento dopis bude osobně předán během měsíce dubna do každé staroměstské domácnosti.

Pozvání

- Národní rada Sekulárního františkánského řádu a Orel – Pospíšilova župa vás srdečně zvou na tradiční MARIÁNSKOU POUŤ PRAHOU (265. ročník) v sobotu 3. května 2003. Přihlášky přijímá S. Číhal v prodejně jízdních kol na Lidovém domě. Cena: 300 Kč.

- Spolupracovníci Hnutí za lepší svět spolu s MO KDU-ČSL ve Starém Městě Vás srdečně zvou na besedu o knize FARNOST DNES A ZÍTRA s jejím autorem Ing. Jaromírem Neugebauerem, která bude spojena s autogramiádou. Beseda se uskuteční v sobotu 26. 4. 2003 v 19 hod. v sále radnice ve Starém Městě.

Poděkování

Také touto cestou děkujeme všem, kteří se zapojili do předvelikonočního úklidu našeho kostela. Pán Bůh zaplať!